Biuro Zarządu Głównego
02 - 520 Warszawa ul. Wiśniowa 50
tel. 640 80 23; 640 82 67 **fax** 849 82 30

Warszawa, dn. 17 marca 2008r.

Uchwała Nr 113 -VI/2008
Zarządu Głównego NSZZ FiPW
z dnia 11 marca 2008r.

Zarząd Główny NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa ze szczególnym zainteresowaniem traktuje tematykę związaną z wypaleniem zawodowym oraz stresem wynikającym z charakteru i warunków pełnienia służby. Dlatego też postanowiliśmy zgłosić następujące uwagi do przedłożonego nam do zaopiniowania projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości ***w sprawie zadań służby medycyny pracy wynikających ze specyfiki ryzyka zawodowego w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej***:

1. w § 2.1.1. w miejsce proponowanych podpunktów c. i d. wnosimy o zamieszczenie następującej treści:

   „ c) badania okresowe funkcjonariuszy i pracowników przeprowadza się nie rzadziej niż:

   - co 3 lata, w stosunku do osób zatrudnionych w więziennictwie poniżej 10 lat,
   - co 2 lata, w stosunku do osób zatrudnionych w więziennictwie powyżej 10 lat.

2. w § 2.1.7. wnosimy o to aby proponowane uregulowanie dotyczyło wyłącznie „aktualnie powierzonych" zadań służbowych.

3. wnosimy o uzupełnienie treści projektu o konieczność przeprowadzania obligatoryjnego opiniowania kandydatów przed powierzeniem im stanowisk dyrektorskich lub kierowniczych.

4. wnosimy także o wprowadzenie uregulowań, dotyczących obligatoryjnej pomocy (w tym także przeprowadzenia stosownych badań) wobec osób będących uczestnikami, bądź świadkami, traumatycznych zdarzeń zaistniałych w trakcie pełnienia służby.

5. wnosimy także o uzupełnienie zadań dla zespołów medycyny pracy (np.: w zakresie zadań wynikających z § 2.1. pkt 4 i 5) o prowadzenie warsztatów i treningów psychologicznych, rozwijających kompetencje psychospołeczne, zwłaszcza w zakresie technik radzenia sobie ze stresem.

Uzasadnienie

1. Specyfika ryzyka zawodowego, występująca w Służbie Więziennej, jest tak duża, że wymaga ona częstszych (niż proponuje się w projekcie) oraz szerszych podmiotowo, kontaktów ze służbą medycyny pracy, funkcjonującą w więziennictwie. Ponadto, w świetle przeprowadzanych badań, jak również w opinii aktualnie działających zespołów medycyny pracy, występujący nadmiernie stres i ryzyko zawodowe jest wysokie i wspólne dla wszystkich pionów służby, bez względu na charakter zatrudnienia i miejsce pełnienia służby.

2. Propozycja odsuwania funkcjonariusza „od wykonywania zadań służbowych" jest zdecydowanie zbyt daleko idąca, a w skrajnych przypadkach może służyć kierownictwu AŚ/ZK do pozbywaniu się ze służby funkcjonariuszy „niewygodnych" dla tego kierownictwa. Naszym zdaniem idea uregulowań zawarta w § 2.1.7. projektu rozporządzenia winna dotyczyć wyłącznie przypadków, kiedy – w opinii medycyny pracy – dalsza praca na aktualnym stanowisku służbowym może być zagrożeniem dla zdrowia tego funkcjonariusza, lub dla stanu bezpieczeństwa jednostki organizacyjnej.
   W żadnym przypadku, działania opisane w przedmiotowym uregulowaniu, nie mogą być stosowane i postrzegane jako dyscyplinujące.

3. Służba Więzienna jest formacją zarządzaną w sposób hierarchiczny. Dyscyplina i poczucie bezpieczeństwa osobistego i organizacyjnego jest jednym z najważniejszych elementów skuteczności działania Służby Więziennej. Dlatego też, w celu wyeliminowania przypadków zagrażających powyższemu poczuciu bezpieczeństwa, oraz realizacji zadań stojących przed Służbą Więzienną, uważamy, że każdorazowe uzyskanie opinii o kandydacie na stanowisko kierownicze i dyrektorskie jest niezbędne.

4. Ilość i rodzaj występujących w Służbie Więziennej zjawisk o charakterze traumatycznym jest nieprzewidywalna. Zdaniem Zarządu Głównego NSZZ FiPW odpowiedzialność za ich uznanie, a także za określenie kręgu osób, winno spoczywać bezpośrednio na kierownictwie jednostki organizacyjnej, w której takie zjawisko wystąpiło. Dlatego też, wcześniej, wnosiliśmy o zamieszczenie w rozporządzeniu uregulowań opinanych w punkcie 3 uzasadnienia. Dotychczas brak jest uregulowań, w oparciu o które, funkcjonariusze - będący uczestnikami (lub świadkami) takich zdarzeń w służbie - są poddani jakiejkolwiek opiece i bezpośredniej pomocy.

5. Prowadzenie tzw. „warsztatów antystresowych" winno być, zdaniem NSZZ FiPW, przyporządkowane zespołom medycyny pracy, które należy uzupełnić etatowo o zadaniowo przygotowaną grupę psychologów.

Za Zarząd Główny NSZZ FiPW